

NOAH E. COTSEN LIBRARY OF
YIDDISH CHILDREN'S LITERATURE

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
NO. 13448

DI FARSHTERTE KHASENE

Itzik Kipnis

*The original of this title comes from the permanent collection of the
YIVO Institute for Jewish Research, New York, NY*

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at digitallibrary@bikher.org

י. קיפניץ.

די פאליטיקאלע

כאסענע

[891.79—2:087.1]

קאָפּעראַטיווער פאַרלאַג
"קולטור-ליגע",
קיעוו — 1924

מעלונע-טרעסט - קיעוו-דרוק-
4-טע דרוקעריי. קרעשטש. 42.
באשט. 367. געדרוקט 3000.
(ע. ד. פ. קיעוו)

י. קיפניס

די פארשטערטע כאסענע

גענומדיאלע ווייטע פינליאטעס
אין פרעסע ארבייט

קינדער-פיעסע אין איין אקט

הילע אין צייכונגען
טון מ. עפשטיין

פעררזאָנען:

א שאדכן — א באדכן
בערל-מורל — דער כאָסן

אונטערסירער { לייב, וואָלף,
העלפאנט,
פוקס, האָז.

מעכטאָנים { ציגן, האָזן,
וועלף, הינער.

קלעזמער { די קאָץ, דער הונט,
די שאָף, די ציג.

שנעקן-צעשטערער { די פליג, די מילב,
דער מוק, די בין,
די גאָטס-בהיימעלע,
דער זשוק.

ווייבער,

וויוועד-שפילער.

די שטייל קומט פאַר אין וואַלד-פּאַלאַץ.

ד ע ר ש א ד כ ן :

(קומט אריין)

איך בין א שאַדכן פון גאר דער וועלט,

איך האב אהער זיך צוגעשטעלט.

וועט איר וועלן, צו נישט וועלן —

מע מוז דעם בער א כופע שטעלן.

(פון יענער זייט וואָנט קלאַפּט זיך, טאַראַראַמט זיך.

ציגן מעקען, הינער קוואַקען)

ד ע ר ש א ד כ ן :

(הערט זיך צו, רעדט פאַמעלאַכן)

זיגן זעגן,

האַקן העק,

ציגן פאַקן וואַל אין זעק,

הינער נייען בעטגעוואנט —
בערלען-מורלען
דראשע-געשאנק.
— לייבל, וועלפל, העלפאנט-נאָז,
איר וועט גיין פאר כאסנס-צאָד!

(ס'גייען אַריין דער לייב, דער וואָלף און דער העל-
פאַנט, שטעלן זיך אין איין זייט, וואו דער שאַדכן
ווייזט זיי).

פיקסל-מיקסל,
פאָוקע-האָז,

גיט, זייט מויכל, קאַלעס-צאָד ...
(גייען אַריין פוקס און האָז, שטעלן זיך אין צווייטן זייט)

— שטעלט זיך אַלע אין אַ ראָד,
טרייבט דעם כאַטנדל אין באַד.

(דער כאַסן—דער בער קומט אַריין, מע באַזעצט אים
אין מיטן פאַלאַץ אַף אַ שטול, די ווייבער גייען אַריין,
ווישן מיט די טיכלאַך די אויגן).

ד י ו ו י ב ע ר :

(צום בער)

וויין נישט, וויין נישט, כאַסן-לעב,
דיין מאַזל שיינט אַף גאר דער וועלט.

כאסנס צאד, מיט גוטן ווילן
קומט דעם כאסן מאזל שפילן.

(ס'קומען אריין די ציגעלאך מיטן ערשטן וויועד)

ד י צ י ג ע ל א ך :

(צום בער)

— מיר זיינען ציגעלאך אט אזוי,

זומער גראז און ווינטער היי. —

היי פון די לעכער,

שטרוי פון די דעכער.

מילך פון די אייטער

האלעוואי אף ווייטער.

— ציגענוי, מיגענוי, קאזי-מע —

מאזל-טאו דיר, כאסן בער.

(די ציגעלאך טאנצן אָפּ אַ טאַנץ, דרייען זיך אויס.
די האָזן קומען אַריין מיטן צווייטן וויועד)

ד י ה א ז ן :

(צום בער)

מיר זיינען זיך העזעלאך אָט — און גאָר.

אין וואָלד א שמעק, אין פעלד אַ שנארך.

אויערן ווי די מויערן,
 פיס ווי די ניס,
 צום בער אף דער כאטענע
 געקומען צו-פויס,
 וועקנדיק און שרעקנדיק
 און וואך ווי געהער — — —
 מאזל-טאו דיר, כאסן-בער!
 (די העזעלאך טאנצן אָפּ אַ טאַנץ, זיינען זיך אויס.
 ס'קומט אַריין דער וואָלף)

ד ע ר ו ו א ל ף :

(צום בער)

וועלף זיינען מיר היינט
 און וועלף זיינען מיר מאָרגן,
 אונזער קייסער דער עלצטער
 האָט מיט אַ ביין זיך דערוואַרגן. —
 געשטארבן - באַגראָבן,
 געוויינט און באַוויינט, —
 איצט בין איך געלאָפן,
 קיין נעכט ניט געשלאָפן,
 צום בער אף דער סימכע
 מיט צאַרעס געטראָפן. —

הונגעריק, מיד

און גאר אן געווער, —

מאזל-טאוו דעם כאסן-בער!

(דער וואָלף דרייט זיך אויס אין אַ זייט. מיט אַ גע-
פילדער קומט אָן דער האָן און טראָגט קיבעד)

ד ע ר ה א ן :

(דרייענדיק זיך)

קוקו־ריקו־ריקו־אויך!

קאם געבראכט אַ טאָץ מיט יוך,

קאם געבראכט אַ טעלער מאָן,

אליין איך בין פון דאָרף דער האן!

אין דארף באַ אונז הענער,

דאָר ווי די שפענער;

אין דארף באַ אונז הינער,

געלע און גרינע;

די הענער פון די פלויטן,

די הינער פון די בייטן.

אַלע זיי גייען

אָהער מיך באגלייטן.

קאַקא, קאַקא! זיי קומען אַ הער —

מאזל-טאָוו דיר, כאָסן-בער!

(דער האָן טאַנצט אָפּ זיין טאַנץ, שנעקן שפּאַרן זיך
אָן אין טיר)

ד ע ר ש א ד כ ן :

(צו די מעכוטאַנים)

גרייט צו די טישן
מיט פליישן, מיט פישן,
עסן וועלן מיר האָניק,
טרינקען וועלן מיר וויין
ביזן ווייסן טאַג אריין.
— קומט, קלעזמארים-טאַראראם,
שפילט דעם כאַסן אָפּ אַ גראם.

(ס'קומען אריין די קאַץ מיטן פידל, דער הונט מיטן
פייפל, די שאַף מיטן פייקל, די ציג מיטן פויק)

ד ע ר ש א ד כ ן :

(צו די שנעקן)

אוועק גייט, שנעקן, פון די טירן!
מע דארף דעם בער צו דער כופּע פירן.

ד י ש נ ע ק ן :

(שפּאַרן זיך אָן אין מיטן פּאַלאַץ)

ע ר ש ט ע ר ש נ ע ק:
איך גיי ניט אוועק,
איך בין א קליינע דוימעלע:

צ ו ו יי ט ע ר ש נ ע ק:
איך גיי ניט אוועק,
איך בין א גאָטס־בהיימעלע.

ד ר י ט ע ר:
און איך — די מילב פון לאַנד.

פ ע ר ט ע ר:
און איך — די פליג פון וואַנט.

פ י נ פ ט ע ר:
און איך א זשוקל.

ז ע ק ס ט ע ר:
און איך א מוקל.

א ל ע:

געקומען זיינען מיר אַ הער
אַראָפּוואַרפן פון שטול דעם בער.

(די מעכונטאָנים טוידענען זיך איבער, דערשרעקן זיך)

ד ע ר ע ל צ ט ע ר פ ו ן ד י ש נ ע ק ן :

(רופט אויס)

ע י , ג י ב ו י ר י ם — ג א ל אַ ג א נ ע ן ,
נ י ש ט ג ע ר ו ט , א ו ן נ י ש ט ג ע ש ט אַ נ ע ן ,
א י ק ן , מ י ק ן , ד ר י ק ן ה אָ פ !
א ו ן ד ע ם פ ע ר א י ב ע ר ן ק אָ פ !
ד י מ ע כ ו ט אָ נ י ם א י ב ע ר ן פ אָ נ י ם !
א ו ן ד י ש ט ו ל א י ב ע ר ן ד י ל !

(די שנעקן נעמען זיך צו דער אַרבעט. דער כאַסן, די מעכונטאָנים צעלויפן זיך, קערן זיך איבער, פאַלן, שטייען אָף און לויפן ווייטער. ס'ווערט אַ געפילדער, אַ ראַש, די שנעקן לויפן נאָך מיט שטעקנס, מיט בעזימער און מיט לאַפעטעס).

ד ע ר ש אַ ד כ ן :

(בלייבט איינער אליין)

— א ו י א ו י א ו י , א ו י א ו י א ו י ,
ס אַ ר אַ ש נ ע ק ן , ס אַ ר אַ ש נ ע ק ן ,
א ף א פ ע ר מ ע ה ו י פ ט א ש ט ע ק ן .

(צענעמט די הענט)

וויי, בא וואס איך בין געפליבן —

די גאנצע כאסענקע צעטריבן.

(די שנעקן קערן זיך אום, דער שאדכן באהאלט זיך
אין א ווינקל אונטערן טיר)

די שנעקן:

אזוי וועלן מיר היינט,

אזוי וועלן מיר שטענדיק.

די פערן וועלן מיר שטערן,

די לייבן וועלן מיר רויבן,

די וועלף אפילע צוועלף,

מיר האבן נישט קיין מוירע,

נאר דעם האַניק אנאָוויירע —

האם־האם.

האם־האם.

(זיי כאַפן עסן, טאַנצן אום אַפן טיש און פון טיש)
(ערשטער שנעקל גייט אַוועק טאַנצן)

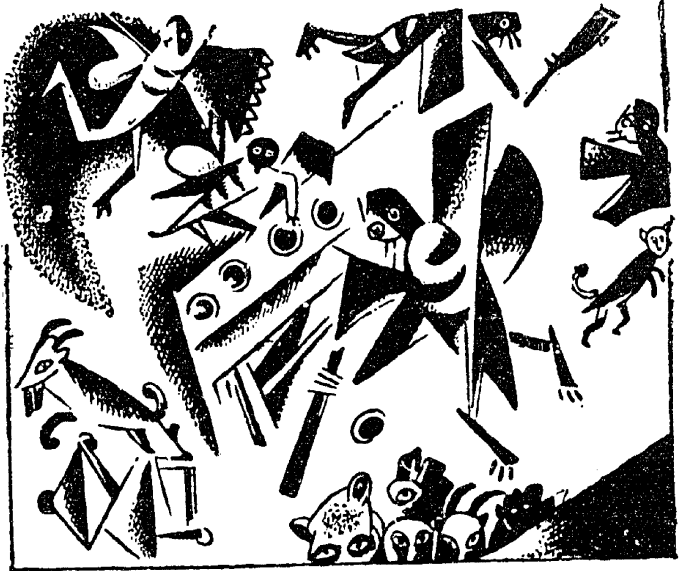
ערשטער שנעקל:

מיר אניעפל,

דיר א קעפל.

אים א פלאַם.

מיר א באר,

איך א שנעקל
אן אניעקל,
איך א יאטל
נישט קיין נאר.

(צווייטער שנעקל גייט אוועק אנקעגן טאנצן)

צווייטער:

אקן-באקן
קלינגען גלאקן,
קריכן מילבן
אף די שטאָקן.
איינסעלע, צווייעלע,
פינפעלע, דריי,
האַניק און בראָנפן,
קיי און שפיי,
פּוּ, פּוּ,
פּוּ, פּוּ!

אלע שנעקן:

(קרימען זיך נאָך)

פּוּ, פּוּ,
פּוּ, פּוּ!

(די שנעקן צעלויפן זיך מיט זייערע שטעקנס, בעזי-
מער און לאַפּעטעס, דער שאַדן רוקט זיך אַרויס
פון ווינקל)

ד ע ר ש א ד כ ן :

(מיט אַ וויינענדיקן קאַל)

זיגן זעגן,

האקן העק.

פּריכּן ציגן,

ניסן בעק.

(ער ווישט מיט דער קאפּאַטע די אַיגן און וויינט)

אף די וועגן

גיסט א רעגן.

אף די בריקן

גייט א שניי.

אוי-אוי-אוי!

זינט פא בערן כאסענעס,

נאך קיינמאל ניט

געווען אזוי.
